

การส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และการเรียนรู้แบบนำตนเองของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้บทเรียน E-Learning

Enhancing English Language Learning
and Self-directed Learning by Using E-Learning
of Mattayomsueksa III Students

ศุภลักษณ์ ทิพย์วงศ์¹

รศ.ดร.รูปทอง กว่างสวาสดี² ดร.อารยา ปิยะกุล²

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างบทเรียน E-Learning ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 หากค่าดัชนีประสิทธิผลเปรียบเทียบทักษะการฟังและทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียน E-Learning ระหว่างก่อนและหลังเรียน เปรียบเทียบการเรียนรู้แบบนำตนเองก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียน E-Learning และเปรียบเทียบทักษะการฟังและทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนระหว่างนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียน E-Learning กับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 และ 3/10 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 26 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 70 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test ผลการวิจัย พบว่า บทเรียน E-Learning ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 73.05 / 73.67 ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนด้วยบทเรียน E-Learning มีค่าเท่ากับ 0.6586 หรือคิดเป็นร้อยละ 65.86 นักเรียนกลุ่มทดลองมีทักษะการฟังและการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนกลุ่มทดลองมีการเรียนรู้แบบนำตนเองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยบทเรียน E-Learning มีทักษะการฟังและทักษะการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: บทเรียน E-Learning, การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ, การเรียนรู้แบบนำตนเอง

¹การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

²อาจารย์ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Abstract

The purposes of his study were, to develop E-learning lessons to enhance English learning and self-directed learning of Mathayomsueksa III students that meet the required efficiency of 70/70, to determine the effectiveness index of the developed e-learning lessons, to compare the students' learning skills in English Listening and reading before and after using the E-Learning lessons, to compare the self-directed learning of Mathayomsueksa III students before and after using the E-Learning lessons, and to compare the students' learning skills in English listening and reading of the students who learned with E-Learning and the skills of those who learned through the traditional instruction. The sample used in this study consisted of 70 Mathayomsueksa III students of Class 3/8 and 3/10, who were studying at Nachuek Pitayasan School in the first semester of the academic year 2012 and obtained through cluster random sampling. The statistics used in analyzing data were basic statistics and t-test (independent samples and dependent samples) for testing the hypotheses. Results of the study were as follows: The efficiency index of the E-Learning units for enhancing English Learning and self-directed learning of Mathayomsueksa III Students was 73.05 / 73.67, The effectiveness index of the E-Learning units for Enhance English Learning and self-directed learning of Mathayomsueksa III Students was 0.6586 or 65.86%. The posttest skills of listening and reading of Mathayomsueksa III students in the experimental group who learned by using E-Learning was higher than that of the students learning through the traditional instruction at the .01 level of statistical significance. The self-directed learning of the students in the experimental group who were taught by using E-Learning lessons was higher than that of students learning through the traditional instruction at the .01 level of statistical significance. The learning skills in English listening and reading of the students in the experimental group of E-learning was higher than that of the control group who learned through the traditional instruction at the .01 level of statistical significance.

Keywords: E-Learning, Enhancing English Language Learning and Self-directed Learning

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด ฉะนั้น ครูผู้สอนและผู้จัดการศึกษาจะต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทจากการเป็นผู้ชี้แนะ และผู้ถ่ายทอดความรู้ไปเป็นผู้ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุนผู้เรียนในการแสวงหาความรู้จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้สร้างองค์ความรู้ของตน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544 : 21) ผู้เรียนสามารถรับรู้และแลกเปลี่ยนความรู้ต่างๆ ระหว่างกันได้โดยผ่านทางอินเทอร์เน็ต ทำให้องค์ความรู้ใหม่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในที่หนึ่งกระจายไปสู่ที่อื่นๆ ดังนั้น คนในทุกสังคมของโลกจึงจำเป็นต้องมีความชำนาญในการใช้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาเพื่อการสื่อสารทำความเข้าใจ และเข้าถึงองค์ความรู้ใหม่ๆ เหล่านั้นก่อนที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน การศึกษาเพื่อพัฒนาคนที่เหมาะสมนั้นได้แก่การศึกษาที่เน้น “การเรียนรู้ตลอดชีวิต” (Life-Long Learning) การเรียนรู้ในลักษณะนี้ ได้แก่ การเปิดโอกาสทางการศึกษาที่เอื้อให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองในหลายๆ ด้าน คือ ทั้งด้านความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และความสามารถ (Competence) โดยผ่านวิธีการสอนการเรียนรู้ (Learning how to Learn) ควบคู่ไปกับความรู้ (Knowledge) และการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Learner-centered) (วันเพ็ญ ชัยกิจมงคล, 2550 : 1-2) ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการสื่อสารทำให้สมัยปัจจุบันแคบลงในลักษณะที่เรียกว่า “ไร้พรมแดน” เพราะการติดต่อสื่อสารระหว่างประชากรโลกสะดวกและรวดเร็วมาก ผู้เรียนจำเป็นต้องพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ใฝ่รู้จะต้องนำตัวเองไปสู่ความรู้ ครูจะต้องเปลี่ยนฐานะเป็นเพียงผู้ร่วมทางในการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษด้วยอินเทอร์เน็ตจะเป็นมิติใหม่ของระบบการศึกษาจะเป็นทางเลือกหนึ่งในการเรียนภาษาอังกฤษ คือนำเอาคอมพิวเตอร์มาบูรณาการใช้เป็นเครื่องมือในการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ เพราะการศึกษาภาษาอังกฤษผ่านทางเว็บไซต์ของอินเทอร์เน็ต เป็นการศึกษาแบบที่เราสามารถเลือกเรียนได้ตามอัธยาศัยและความสนใจของตนเป็นการเรียนภาษาในขณะที่หาข้อมูลหรือพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษโดยไม่รู้ตัวขึ้นกับความสนใจของผู้เรียน (กฤษณา ลิขมาน, 2544 : 69-71) นอกจากนี้ การจัดระบบการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสนใจและความต้องการของผู้เรียนแต่ละคนมีส่วนช่วยส่งเสริมแนวคิดของการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาความสามารถของตนเองในการเรียนรู้สิ่งที่มีอยู่ในหลักสูตร อีกทั้งเป็นการเสริมทักษะทางภาษาของผู้เรียนให้ดีขึ้นและมีโอกาสศึกษาสิ่งที่ผู้เรียนสนใจนอกเหนือหลักสูตรได้ ซึ่งเป็นการสนับสนุนให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองได้อย่างสมบูรณ์ การรู้จักวิธีที่จะแก้ไขหรือปรับปรุงตนเอง รู้จักแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่างๆ เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง จะทำให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น และมีความกระตือรือร้นสนใจแสวงหาความรู้

เพิ่มเติมด้วยตัวเองต่อไปโดยไม่ต้องมีครูสั่ง ไม่ว่าจะเป็นการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ หรือการเรียนอื่นๆ การเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นแบบของการเรียนรู้ที่ไม่มีผู้สอนควบคุมโดยตรง มุ่งที่กิจกรรมของผู้เรียน และการมีปฏิสัมพันธ์กับกิจกรรมนั้นๆ การจัดการเรียนการสอน แบบพึ่งพาตนเองเป็นการช่วยเพิ่มขีดความสามารถของการเรียนการสอน (สุทธิรัตน์ รุจิเกียรติกำจร, 2541 : 61-70)

การเรียนที่ผู้เรียนแสวงหาค้นคว้าความรู้ด้วยตนเองเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่แท้จริงมีความสุขและภาคภูมิใจในตนเองสอดคล้องกับความเชื่อที่ว่าทุกคนมีศักยภาพในการเรียนรู้และการเรียนรู้มีใช้ถูกสอนอยู่ตลอดเวลา ควรให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการเรียนรู้และการเรียนรู้ในการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล บุคคลเป็นผู้สร้างความรู้จากความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่พบเห็นกับความรู้ความเข้าใจเดิม เกิดเป็นโครงสร้างทางปัญญาในแต่ละบุคคล โดยยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด (พจนานา ทรัพย์สมาน, 2549 : 3) การพัฒนาเทคโนโลยีด้านต่างๆ ไม่ว่าจะ เป็นเทคโนโลยีในด้านคอมพิวเตอร์หรือเทคโนโลยีทางการสื่อสารเป็นไปอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ส่งผลทำให้มีการนำเทคโนโลยีต่างๆ เหล่านี้มาประยุกต์ใช้เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาใช้ในการเรียนการสอนเพิ่มมากขึ้น เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพด้านการเรียนการสอนในหลากหลายรูปแบบ เช่น การนำมัลติมีเดียมาเป็นสื่อการสอน การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การเรียนทางไกลผ่านดาวเทียม เป็นต้น การนำคอมพิวเตอร์มาใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างสื่อการเรียนเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลาย เนื่องจากทำให้ได้สื่อการเรียนการสอนรูปแบบใหม่มาแทนที่เอกสารประกอบการสอนที่อยู่ในรูปสื่อกระดาษหรือหนังสือที่เรียกว่า สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หรือ CAI (Computer Aided Instruction) และด้วยเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็วทำให้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเรียนการสอน การฝึกอบรม รวมทั้งการถ่ายทอดความรู้จาก CAI มาเป็น WBI (Web Based Instruction) หรือการเรียนการสอนผ่านเว็บ ซึ่งสามารถนำเสนอข้อมูลได้ทั้งในรูปแบบของข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหวและเสียง ส่งผลให้มีการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนในรูปแบบ WBI เป็นที่นิยมอย่างสูง และได้รับการพัฒนาปรับปรุงรูปแบบมาเรื่อยๆ จนกลายเป็นสื่อการเรียนการสอนในรูปแบบ E-Learning (Electronics Learning) ได้นำเข้ามาใช้ในรูปแบบการเรียนการสอนกันอย่างแพร่หลาย (ทิตยา จันทรสุข, 2551 : 39-45)

E-Learning จะสามารถสนองต่อผู้เรียนได้มากกว่าการศึกษาในห้องเรียน นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลาและทุกคน (Anywhere Anytime Anyone) และไม่ว่าจะทำการศึกษา ณ สถานที่ใด การเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์จะยังมีเนื้อหาเหมือนกันและคุณภาพที่เท่าเทียมกัน และยังสามารถวัดผลของการเรียนรู้ได้ดีกว่าและได้พัฒนาศักยภาพ

ความสนใจของผู้เรียน การเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ทำให้ผู้เรียนมีเสรีภาพในการเลือกเนื้อหาสาระของการเรียนรู้ โดยไม่ถูกจำกัดอยู่ภายใต้กรอบของหลักสูตร ผู้เรียนสามารถกำหนดเส้นทางการเรียนรู้ของตนเองได้ (Self-pace Learning) ตามความสนใจและความถนัดของผู้เรียน การเรียนรู้ไม่จำเป็นต้องเรียงตามลำดับหรือเป็นโปรแกรมแบบเส้นตรง แต่ผู้เรียนสามารถข้ามขั้นตอนที่ตนเองคิดว่าไม่จำเป็นหรือเรียงลำดับการเรียนรู้ของตนเองได้ตามใจปรารถนา การเรียนรู้ตามศักยภาพและความสนใจของผู้เรียน ผู้เรียนสามารถเลือกสื่อการเรียนการสอนได้ตามความถนัดและความสนใจ ทั้งในรูปแบบของตัวอักษร รูปภาพ ภาพสร้างสรรค์จำลอง (Animations) สถานการณ์จำลอง (Simulations) เสียงและภาพเคลื่อนไหว (Audio and Video Sequences) กลุ่มอภิปราย (Peer and Expert Discussion Groups) และการปรึกษาออนไลน์ (Online Mentoring) การสร้างความสามารถในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง E-Learning ไม่ได้เป็นการเรียนโดยการรับความรู้หรือเรียนรู้อะไรเท่านั้น แต่เป็นการเรียน "วิธีการเรียนรู้" หรือเรียนอย่างไร ผู้เรียนในระบบการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์จะเป็นคนที่มีความสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง เนื่องจาก E-Learning ไม่มีผู้สอนที่คอยบ่อนความรู้ให้เหมือนกับการศึกษาในห้องเรียน ดังนั้น ผู้เรียนจึงได้รับการฝึกฝนทักษะในการค้นหาข้อมูล การเรียนรู้วิธีการเข้าถึงแหล่งความรู้ จะทำให้เกิดการพัฒนาอาชีพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตน (ทิชากร พ่วงพรม, 2550 : 80-81)

การศึกษาเรื่องการเรียนรู้แบบนำตนเองของผู้เรียนภาษาด้วยตนเองในบริบทของไทย ช่วยให้มองเห็นองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบพึ่งตนเองที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม เพื่อผู้เรียนจะวิเคราะห์ตนเองได้ว่ามีหรือขาดองค์ประกอบใดเพื่อพัฒนาตนเองต่อไป การเรียนรู้แบบตนเองหรือความเป็นอิสระทางการเรียนรู้ของผู้เรียน (Learner Autonomy) หมายถึงผู้เรียนมีทางเลือกและมีความรับผิดชอบต่อการเรียนของตน ความรับผิดชอบนี้ไม่ต่างจากการเรียนรู้แบบพึ่งตนเองหรือการเรียนรู้แบบอิสระ การเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองหรือการเรียนรู้แบบอิสระนี้อาจพิจารณาในแง่ของความสามารถ ทศนคติ จิตวิทยาเชิงเทคนิค และทางการเมือง หรือมุมมองของศักยภาพของผู้เรียน แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้เรียนที่เรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองดังนี้

- 1) สามารถระบุได้ว่ามีการสอนอะไรเกิดขึ้น
- 2) สามารถสร้างวัตถุประสงค์ของการเรียน โดยร่วมมือกับครู
- 3) เป็นผู้ที่สามารถเลือกและใช้กลวิธีการเรียนที่เหมาะสม
- 4) สามารถตรวจสอบและประเมินผลการใช้กลวิธีการเรียนของตนเองได้ (อลิสวา วาณิช ดี, 2546 : 92-94)

จากการศึกษางานวิจัยของ วรณภา อุบลลา (2549 : 108) พบว่า จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ E-Learning นักเรียนมีความตื่นตัวและตั้งใจในการปฏิบัติกิจกรรม มีการพูดคุยปรึกษาหารือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นักเรียนมีความรู้พื้นฐานด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี จะช่วยแนะนำเพื่อนๆ ในกลุ่มให้รู้จักวิธีเข้าสืบค้นข้อมูล

จากสภาพปัญหาของการเรียนการสอน ซึ่งผู้วิจัยได้สอนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์ ตำบลนาเชือก อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 พบว่า นักเรียนขาดทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยเฉพาะด้านการฟังและการอ่าน ซึ่งเปรียบเสมือนพื้นฐานของทักษะทั้ง 4 ด้าน ทำให้ส่งผลต่อการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างต่ำและยังไม่เป็นที่น่าพอใจ นอกจากนี้ นักเรียนยังขาดการวางแผนในการเรียนรู้แบบนำตนเอง ขาดการเลือกใช้กลวิธีที่เหมาะสมในการเรียนรู้ รวมทั้งการประเมินผลการเรียนรู้แบบนำตนเอง ไม่มั่นใจในการเรียนการสอนที่ไม่มีครูคอยสอนอยู่หน้าชั้น การเลือกใช้กิจกรรมการเรียนรู้และสื่อที่เหมาะสมจะสามารถพัฒนาการเรียนของนักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้แบบนำตนเองเป็นการพัฒนาตนเอง และสอดคล้องกับการเรียนรู้ตลอดชีวิต ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความต้องการนำบทเรียน E-Learning มาใช้จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ การพัฒนาการเรียนรู้ และการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างบทเรียน E-Learning ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70
2. เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของบทเรียน E-Learning ที่สร้างขึ้น
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังและทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียน E-Learning ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
4. เพื่อเปรียบเทียบการเรียนรู้แบบนำตนเองก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียน E-Learning
5. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังและทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียน ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียน E-Learning กับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียน E-Learning มีทักษะการฟังและทักษะการอ่าน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียน E-Learning มีการเรียนรู้แบบนำตนเอง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียน E-Learning มีทักษะการฟังและทักษะการอ่าน สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามแบบแผนทดลองแบบ Nonrandomized Control-Group Pretest Posttest Design

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวนนักเรียน 309 คน จำนวนห้องเรียน 10 ห้อง

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 และ 3/10 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 70 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังนี้

2.1 กลุ่มทดลอง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 จำนวน 35 คน ซึ่งเรียนรู้ด้วยตนเองโดยใช้บทเรียน E-Learning

2.2 กลุ่มควบคุม คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/10 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 จำนวน 35 คน สอนโดยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

เครื่องมือการวิจัย

1. บทเรียน E-Learning เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2. แบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษจำนวน 2 ชุด ได้แก่

2.1 แบบทดสอบวัดทักษะการฟังเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

2.2 แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3. แบบวัดการเรียนรู้แบบนำตนเอง เป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) 5 ระดับ จำนวน 80 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้วิธีสอนที่ต่างกันอย่างกับนักเรียนทั้งสองกลุ่มโดยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. จัดปฐมนิเทศนักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับวิธีการเรียน บทบาทของผู้เรียน จุดประสงค์ของการเรียน และวิธีการประเมินผลการเรียน ชี้แจงจุดประสงค์การเรียน วิธีปฏิบัติเพื่อให้นักเรียนเข้าใจ

2. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้แก่ แบบทดสอบวัดทักษะการฟังซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัยเลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และแบบวัดการเรียนรู้แบบนำตนเองโดยใช้บทเรียน E-Learning ซึ่งเป็นแบบวัดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) จำนวน 80 ข้อ

3. ดำเนินการสอนโดยกำหนดให้กลุ่มทดลองเรียนรู้ด้วยตนเองโดยใช้บทเรียน E-Learning ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้คอยให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการใช้งานบทเรียนและวิธีการเรียนด้วยตนเอง และกลุ่มควบคุมจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนด้วยตัวเอง ระยะเวลาในการเรียนเท่ากันคือ จำนวน 18 ชั่วโมง ดำเนินการสอนตามวันและเวลาที่กำหนดในตารางสอน

4. หลังจากเสร็จสิ้นการทดลอง ทำการทดสอบทั้งสองกลุ่มโดยใช้แบบทดสอบ และแบบวัดฉบับเดียวกันกับที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. ตรวจสอบข้อสอบและนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการจัดทำและวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียน E-Learning ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 70/70

2. วิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียน E-Learning ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการฟังและทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนรู้ด้วยตนเองโดยใช้บทเรียน E-Learning ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

4. วิเคราะห์เปรียบเทียบการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนรู้ด้วยตนเองโดยใช้บทเรียน E-Learning ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

5. วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการฟังและทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

หลังเรียน ระหว่างนักเรียนที่เรียนรู้ด้วยตนเองโดยใช้บทเรียน E-Learning กับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

สรุปผลการวิจัย

บทเรียน E-Learning เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 73.05/73.67 ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนด้วยบทเรียน E-Learning มีค่าเท่ากับ 0.6586 หรือคิดเป็นร้อยละ 65.86 นักเรียนกลุ่มทดลองมีทักษะการฟังและการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนกลุ่มทดลองมีการเรียนรู้แบบนำตนเองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยบทเรียน E-Learning มีทักษะการฟังและทักษะการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1. การจัดการเรียนการสอนด้วยบทเรียน E-Learning เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 73.05/73.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด เพราะบทเรียนได้รับการออกแบบอย่างเป็นระบบโดยมีการวิเคราะห์เนื้อหา การนำเสนอเนื้อหา และวิเคราะห์ให้สามารถรองรับการใช้งานของนักเรียนได้ บทเรียน E-Learning มีการออกแบบอย่างสวยงามทำให้มีความน่าสนใจ น่าเรียน และก่อนการนำบทเรียนมาทดลองใช้ ได้ผ่านกระบวนการของการทดสอบการทำงานของบทเรียนและหาคุณภาพของบทเรียนทั้งแบบรายบุคคลและแบบกลุ่ม ทำให้ได้รับการแก้ไขข้อผิดพลาดต่างๆ จนสมบูรณ์พร้อมสำหรับการทดลอง สอดคล้องกับขั้นตอนการพัฒนาบทเรียนของ มนต์ชัย เทียนทอง (2546 : 66-67) ซึ่งได้กล่าวถึงขั้นตอนการออกแบบและพัฒนาบทเรียนไว้ 5 ขั้นตอน คือ การวิเคราะห์ การออกแบบ การพัฒนาบทเรียน การทดลองใช้ และการประเมินผล ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของบทเรียน E-Learning สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 70/70 สอดคล้องกับการศึกษาของ อุมารินทร์ คำญา (2553 : 50-51) ซึ่งได้ศึกษาผลการเรียนรู้ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย โดยใช้โปรแกรมบทเรียน และ E-Learning ซึ่งมีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการนำตนเองในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการศึกษา พบว่า โปรแกรมบทเรียน และบทเรียน E-Learning เรื่องคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.62/85.33 และ 75.95/83.58 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอนด้วยบทเรียน E-Learning เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.6586 หรือคิดเป็นร้อยละ 65.86 การที่นักเรียนมีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟังและทักษะการอ่านหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน เป็นเพราะบทเรียน E-Learning ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยตรงได้ทุกที่ นักเรียนเป็นผู้ควบคุมการเรียนรู้ของตนเอง สามารถเรียนรู้ไปได้ตามความต้องการโดยไม่ต้องรอเรียนไปพร้อมๆ กับเพื่อน เหมือนการเรียนแบบบรรยาย อีกทั้งรูปแบบของบทเรียน E-Learning ยังได้รับการออกแบบให้มีรูปภาพและสีสันที่สวยงาม ดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้ดี เป็นสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย นักเรียนจึงเกิดความอยากรู้อยากเห็นในการศึกษาเทคโนโลยีนี้ ดังที่ ทศนัย กิรติรัตน์ (2551 : 73-76) ได้อธิบายข้อดีของบทเรียน E-Learning ไว้ว่า บทเรียน E-Learning มีความยืดหยุ่นและความสะดวก (Flexibility and Convenience) แก่ผู้เรียน ผู้เรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาหลักสูตร ณ เวลาและสถานที่ใดก็ได้ตามแต่ความสะดวก ผู้เรียนได้เรียนทันใจตามต้องการ โดยเป็นฝ่ายควบคุมการเรียนการสอนผ่านเว็บ มีเสถียรภาพในการค้นคว้าและเรียนรู้สิ่งที่ตนสนใจ รูปแบบมัลติมีเดีย (Multimedia Format) เวิลด์ ไวด์ เว็บ ช่วยให้การนำเสนอเนื้อหาที่มีรูปแบบที่หลากหลาย รวมทั้งมีความทันสมัย (Currency) และเป็นการเพิ่มทักษะทางเทคโนโลยีให้กับผู้เรียนอีกด้วย ด้วยข้อดีของบทเรียน E-Learning ที่กล่าวมานี้ ทำให้นักเรียนสนใจเรียนและเกิดการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจนมีค่าดัชนีประสิทธิผลถึงร้อยละ 65.86 สอดคล้องกับการศึกษาของสุบิน ยมบ้านกวย (2550 : 131-134) ได้ศึกษา การพัฒนาบทเรียน E-Learning แบบปฏิสัมพันธ์ เรื่อง ความน่าจะเป็นสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภายหลังจากเรียนด้วยบทเรียน E-Learning แบบปฏิสัมพันธ์ เรื่อง ความน่าจะเป็น ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 65 ขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยบทเรียน E-Learning มีทักษะการฟังและการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นเพราะบทเรียน E-Learning สามารถตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ดี ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตามศักยภาพของตนเองโดยไม่จำกัดเรื่องระยะเวลาและไม่ต้องวิตกกังวลกับผู้เรียนคนอื่นๆ สอดคล้องกับเกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2544 : 43) ที่กล่าวถึง ข้อดีของการเรียนการสอนด้วย E-Learning ว่า การเรียนด้วยบทเรียน E-Learning เป็นการขยายโอกาสทางการศึกษา E-Learning สามารถตอบสนองต่อผู้เรียนได้มากกว่าการจัดการศึกษาในห้องเรียน ทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาตามศักยภาพและความสนใจของตนเอง การเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ทำให้ผู้เรียนมีเสรีภาพในการเลือกเนื้อหาสาระของการเรียนรู้โดยไม่ถูกจำกัดอยู่ภายใต้กรอบของหลักสูตร ผู้เรียนสามารถกำหนดเส้นทางการเรียนรู้ของตนเองได้ (Self-pace Learning) ตามความสนใจและความถนัดของตน สอดคล้องกับการศึกษาของ ประสิทธิ์ เครือแดง (2553 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการใช้สื่อภาพยนตร์ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อภาพยนตร์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยบทเรียน E-Learning มีการเรียนรู้แบบนำตนเองก่อนเรียนและหลังเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยหลังเรียนนักเรียนมีทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเองเพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนเรียน เพราะการเรียนรู้ด้วยบทเรียน E-Learning นักเรียนเป็นผู้ควบคุมการเรียนรู้ด้วยตนเองและได้ลงมือปฏิบัติเพื่อสร้างการเรียนรู้ให้แก่ตนเองจนเกิดทักษะในการเรียนรู้เรื่องนั้นๆ ขึ้น ดังที่ ทัพ (อุมารินทร์ คำญา, 2553 : 46 ; อ้างอิงมาจาก Tough, 1978 : 116-117) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบนำตนเองไว้ว่าเป็นกิจกรรมการเรียนรู้หรือโครงการที่ผู้เรียนเกี่ยวข้อง (Learning Project) มาจากการวางแผนด้วยตนเอง ทัพเน้นว่ากิจกรรมการเรียนเป็นแรงผลักดันที่ทำให้เกิดความสนใจเกี่ยวกับการเป็นตัวของตัวเองและเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และ สเคเจอร์ (อุมารินทร์ คำญา, 2553 : 46 ; อ้างอิงมาจาก Skager, 1978 : 13-14) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้แบบนำตนเองว่าเป็นประสบการณ์การเรียนรู้ของแต่ละบุคคล โดยมีการตั้งเป้าหมาย สร้างทักษะการเรียนรู้ วางแผนดำเนินการ และประเมินกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตัวของผู้เรียนเอง ทั้งในรายบุคคลและในฐานะที่เป็นสมาชิกของกลุ่มการเรียนรู้ การเรียนรู้ด้วยบทเรียน E-Learning เป็นการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้แบบนำตนเอง เพราะผู้เรียนต้องวางแผนการเรียน ศึกษา ปฏิบัติ ทบทวน สรุปและประเมินความรู้ด้วยตนเอง จึงเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเองทำให้เกิดการพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเองขึ้น

5. นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยบทเรียน E-Learning มีทักษะการฟังและการอ่านแตกต่างกับกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการฟังและการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุมสาเหตุที่เป็นเช่นนี้ เพราะบทเรียน E-Learning ช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้วิธีการเรียนรู้ตามความสามารถของตนเองทำให้เรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ไม่ต้องคล้อยตามวิธีการป้อนความรู้ของผู้สอนเพียงฝ่ายเดียว ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนให้เป็นผู้ค้นคว้าไปพร้อมกับการเรียนด้วยบทเรียน E-Learning ทำให้เกิดการพัฒนาผลสัมฤทธิ์และคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียนไปพร้อมๆ กัน สอดคล้องกับ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2544 : 43) ที่กล่าวถึงข้อดีของบทเรียน

E-Learning ว่า การเรียนด้วยบทเรียน E-Learning เป็นการสร้างความสามารถในการหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนในระบบการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์จะเป็นคนที่มีความสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง เนื่องจาก E-Learning ไม่มีผู้สอนที่คอยบ่อนความรู้ให้เหมือนกับการศึกษาในห้องเรียน ผู้เรียนจึงได้รับการฝึกฝนทักษะในการค้นคว้าข้อมูลการเรียนรู้วิธีการเข้าถึงแหล่งความรู้ การเลือกวิธีการเรียนรู้และวิธีการประมวลผลความรู้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับการศึกษาของกฤตินันท์ สอวิหค (2549 : 79-81) ซึ่งได้ศึกษาผลการเรียนด้วยโปรแกรมบทเรียนและการสอนตามคู่มือครู เรื่องคำศัพท์ ที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนแบบร่วมมือ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยโปรแกรมบทเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดการเรียนการสอนด้วยบทเรียน E-Learning นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้อย่างอิสระ นักเรียนที่มีความสนใจและตั้งใจจะสามารถเรียนรู้ได้ภายในเวลาที่กำหนด แต่นักเรียนบางคนอาจไม่สนใจที่จะเข้าเรียนด้วยตนเอง ครูอาจกำหนดช่วงเวลาให้นักเรียนทราบว่า ควรจะเรียนเนื้อหาแต่ละเนื้อหาในช่วงเวลาใด และตรวจสอบผลการเรียนหลังจากจบแต่ละเรื่อง เพื่อเป็นการควบคุมนักเรียนให้เรียนได้สำเร็จตามความมุ่งหมาย
2. การจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียน E-Learning ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาตนเองจนมีทักษะการฟังและทักษะการอ่านพัฒนามากขึ้นและผ่านเกณฑ์ จึงควรมีการพิจารณานำการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียน E-Learning มาใช้จัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบในรายวิชาอื่นๆ ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- กฤตินันท์ สอวิหค. (2549). ผลการเรียนรู้ด้วยโปรแกรมบทเรียนและการสอนตามคู่มือครู เรื่องคำศัพท์ที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนแบบร่วมมือ. วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กฤษณา ลิขมาน. (2544). บทบาทการสอนภาษาอังกฤษในสหสวรรค์ใหม่. พิษณุโลก: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2544). E-Learning : ยุทธศาสตร์การเรียนรู้ในอนาคต
จดหมายข่าวมองไกล. *IFD*. 8(3), 46 ; กรกฎาคม-กันยายน.
- ทิชากร พ่วงพรม. (2550). E-Learning นวัตกรรมเรียนรู้คู่ครูยุค ICT. กรุงเทพฯ:
วารสารวิจัยและนวัตกรรมสาริต โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ทัศนัย กิรดิรัตน์. (2551). การเรียนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (E-Learning). วารสารสารสนเทศ.
9(1), 67-77.
- ทิตยา จันทร์สุข. (2551). E-Learning สื่อการเรียนรู้รูปแบบใหม่. วารสารสำนักหอสมุด
มหาวิทยาลัยทักษิณ. 7(2), 39-45.
- ประสิทธิ์ เครือแดง. (2553). ผลการใช้สื่อภาพยนตร์ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พจนา ททรัพย์สมาน. (2549). การจัดการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนแสวงหาและค้นพบความรู้ด้วยตนเอง.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มนต์ชัย เทียนทอง. (2546). E-Learning. พัฒนาเทคนิคการศึกษา. 15(46), 66-73.
- วรรณภา อุบลลา. (2550). การใช้อินเทอร์เน็ตในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามแนว
ทฤษฎีหุบปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วันเพ็ญ ชัยกิจมงคล. (2550). การสอนเทคนิคการเรียนภาษาอังกฤษ. เชียงใหม่:
งานเอกสารตำราคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุทธิรัตน์ รุจิเกียรติกำจร. (2541). การผสมผสานการเรียนรู้ด้วยตนเองในการจัดการเรียน
การสอนภาษาอังกฤษ. ขอนแก่น: งานเอกสารตำรา คณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุบิน ยมบ้านกวย. (2550). การพัฒนาบทเรียน e-Learning แบบปฏิสัมพันธ์
เรื่องความน่าจะเป็น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อลิสา วานิชดี. (2546). การเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองและกลวิธีการเรียนภาษาในระบบ
การศึกษาทางไกล. นนทบุรี: วารสารสุขโขทัยธรรมมาธิราช.
- อุมารินทร์ คำญา. (2553). ผลการเรียนรู้ เรื่อง คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย
โดยใช้โปรแกรมบทเรียน และ E-Learning ซึ่งมีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ
การนำตนเองในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.